

половината от градското ромско население се формира в градовете с над 10 хил. жители.

– В структурата на селищата с различен относителен дял на ромското население ясно се открояват два периода:

– До началото на 90-те години на XX в., когато селищата с нисък относителен дял (под 10 %) заемат значителен дял (над 85 %) от селищата с наличие на ромско население и в тях се формира до 65 % от броя на ромите;

– От началото на 90-те години, когато се очертава ясна тенденция на нарастване на селищата с висок относителен дял (над 10 %), които достигат 43 % през последното преброяване (2011 г.), като броят на ромите в тях е още по-голям и достига 58 %.

– С най-равномерно териториално разположение са селищата с нисък относителен дял на ромите (под 10 %).

– До началото на 90-те години на XX в. ясно се откроява териториалната концентрация на селищата със сравнително висок относителен дял на ромското население (10–30 %) в Североизточна България и по-точно Лудогорието, Източна Стара планина и Предбалкана, в които са съсредоточени около 70 % от селищата от тези групи. Други ареали на разпространение са Пазарджишко-Пловдивското поле и Източните Заббалкански котловини. От началото на 90-те години на XX в. се наблюдава освен нарастване на броя на селищата в тази група и значително териториално разрастване на ареала на тяхното разпространение – в Северозападна България, Централните Заббалкански котловини и по поречието на р. Марица на изток от гр. Пловдив.

– За един дълъг период от време (от Освобождението до началото на 90-те години на XX в.) селищата с много висок относителен дял на ромското население (над 30 %) заемат не само незначителен дял в структурата на селищата с различен относителен дял на ромското население, но и относителният дял на ромите в тях е много нисък (под 5 %). Над 80 % от тези селища са съсредоточени в Североизточна България (основно в Южна Добруджа). След това, до края на разглеждания период се наблюдава значително нарастване на броя на населените места от тези групи и териториалното им разрастване в Източните Заббалкански котловини, Хасковско, Старозагорско и Бургаско.

– До началото на 90-те години на XX в. структурата на селищата с различен относителен дял на ромското население в отделните части на България проявяват сходства с тази на страната. След това, както беше споменато, се наблюдават изменения в разпределението